

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Davida Rause, Ph.D. a soudců Mgr. Kateřiny Kopečkové, Ph.D. a Mgr. Petra Šebka v právní věci žalobce: **nejvyšší státní zástupce**, se sídlem Jezuitská 4, Brno, proti žalovanému: **Energetický regulační úřad**, se sídlem Masarykovo náměstí 5, Jihlava, za účasti: AKAM – Bosko, a.s., se sídlem Hradní 3, Boskovice, zastoupená JUDr. Martinem Nedelkou, advokátem, Nedelka Kubáč advokáti, s. r. o., se sídlem Olivova 4, Praha 1, o žalobě proti rozhodnutí Energetického regulačního úřadu ze dne 15.12.2010, č.j. 13502-10/2010-ERU,

t a k t o:

- I. Rozhodnutí Energetického regulačního úřadu ze dne 15.12.2010, č.j. 13502-10/2010-ERU, se **z r u š u j e** a věc se **v r a c í** žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalobci se náhrada nákladů řízení **n e p ř i z n á v á**.
- IV. Osoba zúčastněná na řízení **n e m á** p r á v o na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í:

Žalobce se žalobou ve veřejném zájmu domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 15.12.2010, č.j. 13502-10/2010-ERU, kterým byla osobě zúčastněné na řízení udělena licence č. 111017810 na výrobu elektřiny se vznikem oprávnění a termínem zahájení licencované činnosti ke dni právní moci tohoto rozhodnutí (31.12.2010) na dobu 25 let.

I. Shrnutí podstaty věci

Žalovaný ve správním řízení zahájeném na žádost o udělení licence ze dne 3.11.2010 vedeném podle zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů, ve znění do 31.12.2010 (dále jen „energetický zákon“), udělil osobě zúčastněné na řízení licenci na výrobu elektřiny ve fotovoltaické elektrárně. Na základě této licence vzniklo osobě zúčastněné na řízení oprávnění k výrobě elektřiny od 31.12.2010 na dobu 25 let. Rozsah podnikání na základě licence byl vymezen celkovým instalovaným výkonem 1,581 MW, provozovna byla vymezena jako „FVE Boskovice“, k. ú. Boskovice, obec Blansko 3149/1,27,28,29,30,31,32,33, 3151/3, 3152/3, 3153/1, 3174/30, 3183/27,28,29,30,31,32,33,34, 3183/35.

Žalobce se nyní domáhá zrušení tohoto rozhodnutí žalobou ve veřejném zájmu, jenž je podle jeho názoru dán především okolností, že licence byla udělena bez toho, že by pro její vydání byly splněny podmínky.

II. Shrnutí žaloby

Podle žalobce pro udělení licence nebyly splněny podmínky stanovené energetickým zákonem a prováděcí vyhláškou k energetickému zákonu č. 426/2005 Sb., o podrobnostech udělování licencí pro podnikání v energetických odvětvích (dále jen „vyhláška č. 426/2005 Sb.“).

Žalobce také namítá, že žadatel o licenci v seznamu provozoven uvedl, že se provozovna bude nacházet na pozemku p.č. 3153/1 v k.ú. Boskovice. Podle situačního zákresu se však provozovna měla nacházet ještě na dalších pozemcích. S pozemky označenými v zákresu nekoresponduje ani kolaudační souhlas z 8.12.2010, neboť v něm není uveden pozemek p.č. 3183/35 (naopak v něm je uveden pozemek p.č. 3183/26, který v licenci uveden není). Žalovaný se však těmito rozpory nezabýval a licenci udělil i ve vztahu k pozemku p.č. 3183/35.

Žalobce dále namítal nesrovnalosti ohledně instalovaného výkonu. Žadatel požadoval výkon 1,581 MW, ale předložené revizní zprávy M. M. se týkají výkonu nižšího. Z poslední zprávy vyplývá instalace 6624 panelů o výkonu 230 W, tj.

1,523520 MW. Rozdíl mezi výkonem požadovaným a dokládaným činí 6048 W, tj. cca 261 panelů o výkonu 230 W.

Žalobce rovněž poukazoval na to, že žadatel předkládal několik revizních zpráv, které se odlišovaly, pokud šlo o typ panelů, přestože dvě z nich byly vyhotoveny téhož dne (zpráva ze 4.-20.10.2010, č. 023M_C/2010 MM-RE, uvádí instalaci 6624 panelů typu SOPRAY SR156P-230P, zatímco zpráva ze dne 4.-20.10.2010, č. 023M_B/2010 MM-RE, uvádí instalaci 6624 panelů, z toho 724 kusů typu SOPRAY SR156P-240P, 900 kusů YINGLI YL230 P 32b a 5000 kusů YINGLI YL 240 P-32b). Žalovaný tedy pochybil, pokud tyto nejasnosti neodstranil ohledáním na místě. V daném případě tím spíš, pokud žádost vykazovala vady od počátku.

Žalobce upozorňuje též na reklamační protokol ze dne 8.12.2010, podle něhož mělo být demontováno 6260 panelů. Podle smlouvy o dílo a smlouvy kupní z téhož dne se však mělo jednat o 4260 panelů. Podle žalobce tak v době rozhodování o udělení licence nebyla elektrárna osazena panely, což potvrzuje i to, že provozovatel distribuční soustavy odmítl dne 16.12.2011 provedení prvního paralelního připojení právě pro technickou nezpůsobilost.

Žadatel tedy neprokázal splnění technických předpokladů, neboť lze pochybovat o předložených revizních zprávách, které se navíc týkaly nižšího výkonu a nedokládaly bezpečnost zařízení po 8.12.2010.

Ze shora uvedených důvodů tedy žalobce dovozuje, že licence byla udělena, aniž pro to byly splněny podmínky. Rozhodnutí o udělení licence je tedy nezákonné. Žalobce proto navrhuje zrušení rozhodnutí. Na svém procesním postoji setrval žalobce po celou dobu řízení před zdejším soudem.

III. Shrnutí vyjádření žalovaného

Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě uvedl, že s ohledem na systémová a personální opatření s podporou vlády a prezidenta k zajištění revize licenčních spisů, jejichž součástí je i podání žaloby nejvyššího státního zástupce (tedy i této žaloby), ponechává posouzení důvodnosti žaloby zcela na úvaze soudu. Sni v průběhu řízení svůj postoj v zásadních směrech nezměnil.

IV. Shrnutí vyjádření osoby zúčastněné na řízení

Osoba zúčastněná na řízení ve svém vyjádření zpochybňuje existenci závažného veřejného zájmu. Žalobu pokládá za nedůvodnou. Poukazuje na to, že ani na jednom z uvedených sporných pozemků (ani na p.č. 3183/26 ani na 3183/35) se stavba nenachází – jedná se o pozemky krajní, přičemž oba tyto pozemky byly v žádosti o licenci uvedeny. Administrativní nedopatření žalovaného, který pozemek p.č. 3183/35

neuvedl do licence, nemůže být důvodem pro zrušení licence. Energetické zařízení je dostatečně identifikováno. K instalovanému výkonu osoba na řízení zúčastněná uvádí a dokládá, že v licenčním řízení předložila ještě další (čtvrtou) zprávu o výchozí revizi provedené dne 4.10.2010, kterou zaslala emailem 14.12.2010 žalovanému. Tato (nejpozději předložená) zpráva je podkladem pro výkon 1,581 MW. Podle osoby na řízení zúčastněné může revizní technik připravit revizní zprávu ještě předtím, než jsou nainstalovány panely. Při tom vychází z tzv. flash listů. V daném případě postupně předkládané revizní zprávy odpovídaly aktuálnímu osazení panelů a dodaným flash listům. Skutečnost, že revizní technik datoval revizní zprávy zpětně, je podle osoby zúčastněné na řízení toliko „administrativním postupem“, za který odpovídá právě revizní technik. Podle osoby na řízení zúčastněné byla elektrárna k datu kolaudace (8.12.2010) dokončena. Skutečnost, že v období od 12.12.2010 do 15.1.2011 probíhala výměna panelů v důsledku reklamace, nemá na zákonnost licence žádný vliv.

Osoba zúčastněná na řízení tedy navrhuje žalobu zamítnout. Na svém procesním postoji setrvala po celou dobu řízení před zdejším soudem.

V. Posouzení věci

Podle § 66 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s.ř.s.“), je žalobu (proti rozhodnutí správního orgánu) oprávněn podat nejvyšší státní zástupce, jestliže k jejímu podání shledá závažný veřejný zájem.

Podle § 72 odst. 2 věty první s.ř.s. může žalobu podle § 66 odst. 1 až 3 s.ř.s. oprávněný žalobce podat do tří let od právní moci rozhodnutí, nestanoví-li zvláštní zákon jinak, a nenabývá-li rozhodnutí právní moci, od doručení rozhodnutí poslednímu účastníku, který proti němu mohl žalobu sám podat. Žaloba byla podána dne 20.12.2013, žalobou napadené rozhodnutí o udělení licence nabylo právní moci dne 31.12.2010. Žaloba tedy byla podána včas.

Pokud jde o aktivní legitimaci a (další) podmínky řízení o žalobě, ty pokládá zdejší soud rovněž za splněné. Aktivní procesní legitimace podle § 66 odst. 2 s.ř.s. nevyžaduje „prostý“ („jakýkoli“) veřejný zájem, nýbrž „závažný“ veřejný zájem. Zdůrazněním kritéria závažnosti se vyčleňují užší kategorie potenciálních případů z širšího rámce dotčeného veřejného zájmu. Jak vyplývá z důvodové zprávy k s.ř.s., „...může tu jít o případy nepřiliš časté, ale veřejností citlivě vnímané, například tam, kde nezákonné rozhodnutí bylo dosaženo úplatkem a není tu již jiná právní cesta, kterou by bylo možné takové rozhodnutí odstranit...“ (důvodová zpráva k návrhu zákona ze dne 15. 4. 2002, sněmovní tisk č. 1080/0, digitální repozitář www.psp.cz). Smyslem této žaloby není chránit soukromý zájem, ale ani každý veřejný zájem, nýbrž musí být dána existence kvalifikované formy veřejného zájmu, kterou je závažný veřejný zájem. Aktivní procesní legitimace proto má místo v závažných případech, kdy bude skutečně s ohledem na závažný veřejný zájem žádoucí

podání této žaloby, byť to samo o sobě ještě nepředznamenává její důvodnost a výsledek řízení o ní. Judikatura správních soudů přitom dospěla k závěru, že úvaha nejvyššího státního zástupce, zda je ve věci dán závažný veřejný zájem, nepodléhá přezkumu správními soudy. Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 5. 11. 2007 ve věci sp. zn. 8 As 27/2006, publ. pod č. 1455/2008 Sb. NSS, je úvaha, zda je v konkrétní věci dán závažný veřejný zájem, vyhrazena nejvyššímu státnímu zástupci; záleží na nejvyšším státním zástupci, zda tohoto svého práva podat žalobu v konkrétní věci z důvodu závažného veřejného zájmu, který sám shledal, využije, jeho aktivní legitimace k podání takové žaloby je dána, existence závažného veřejného zájmu je tím presumována (shodně Šimíček, V., Potěšil, L. a kol.: Soudní řád správní. Komentář. Nakladatelství Leges 2014, str. 574 a násl.).

Žalobce tedy bezpochyby v nyní posuzované věci k podání žaloby aktivně legitimován je, a to bez ohledu na charakter a obsah jednotlivých jím uplatněných žalobních bodů.

Pokud jde v této souvislosti o obecné otázky řízení o žalobě ve veřejném zájmu, jejichž zodpovězení je pak určující konkrétně ve vztahu k nyní posuzované věci, pak zdejší soud, zčásti s ohledem na již uvedené, vychází z toho, že řízení o žalobě ve smyslu § 66 odst. 2 s.ř.s. neslouží k ochraně žádných konkrétních subjektivních veřejných práv, jako je tomu v případě řízení o žalobě ve smyslu § 65 odst. 1 a 2 s.ř.s., kde soud zkoumá právě míru a povahu dotčení na subjektivních veřejných právech toho, kdo žalobu podává a kdo o sobě tvrdí, že byl rozhodnutím správního orgánu dotčen na svých subjektivních veřejných právech. Institut zvláštní žaloby podle § 66 odst. 2 s.ř.s. byl zaveden k ochraně objektivního práva (zákonnosti), a to ve specifických případech, kdy to vyžaduje (závažný) veřejný zájem; tím je tento prostředek zcela mimořádným, což se nutně musí projevit při posuzování důvodnosti žalobních bodů, jež jsou v žalobě podle § 66 odst. 2 s.ř.s. uplatněny.

Smyslem soudního přezkumu na základě takto podané žaloby není a ani nemůže být realizace neohrazeného dozoru nad absolutní správností postupů a rozhodnutí správních orgánů, ani tu správní soud není od toho, aby se v tomto typu řízení metodicky vyjadřoval k tomu, jak má konkrétní správní orgán realizovat výkon státní správy (to je primárně otázkou pro moc výkonnou), ani aby se aktivně podílel na prosazování systémových opatření, byť by ohledně jejich nezbytnosti v rámci moci výkonné panovala shoda, či na všeobecné revizi licenčních řízení vedených žalovaným. Rozhodování o udělení licence představuje čistě vertikální vztah mezi žalovaným a osobou zúčastněnou na řízení, přitom rozhodoval-li žalovaný o veřejném subjektivním právu osoby zúčastněné na řízení získat licenci, pak především bylo na žalovaném, aby řízení proběhlo bez vad a aby žádnou vadou nebylo zatíženo ani rozhodnutí o udělení licence. Přestože v situaci, kdy žádosti o udělení licence bylo vyhověno, neexistoval prvek jakékoli vnější kontroly nad procesem rozhodování o udělení licence, a tedy ani nad jeho výsledkem (osoba zúčastněná na řízení ani

žalovaný sám z povahy věci proces rozhodování ani výsledek neměl důvodu napadat), „otevření případu“ na samém konci tříleté lhůty pro podání žaloby ve smyslu § 66 odst. 2 s.ř.s. za situace, kdy v mezidobí především žalovaný nevyužil možnosti přezkumného řízení či obnovy řízení dané správním řádem a kdy již jsou právní vztahy navazující na udělení licence stabilizovány, představuje nepochybný zásah do právní jistoty osoby zúčastněné na řízení, jenž by se jistě umocnil především v případě zrušení rozhodnutí o udělení licence. Takové narušení právní jistoty by tedy muselo být vyváženo vskutku závažným důvodem, který by vyvážil rizika a negativní důsledky zpětného přehodnocení právních vztahů založených rozhodnutím o udělení licence.

Za této situace musí být nutným východiskem zdejšího soudu i imperativ Nejvyššího správního soudu plynoucí z jeho rozsudku ze dne 2.7.2010 ve věci sp. zn. 7 As 21/2010, v němž kasační soud akcentuje, že zvláště v případech čistě vertikálních vztahů (konkrétně vztahů stát – jednotlivce), v nichž byly nezákonnými rozhodnutími založena oprávnění nebo výhody jednotlivce oproti stavu, který měl podle objektivního práva nastat, avšak který v důsledku nezákonnosti nenastal, je nutno prvek právní jistoty za naplnění nutného vstupního předpokladu existence dobré víry jednotlivce, resp. za neexistence skutečností opravňujících k závěru, že dobrá víra dána není, pokládat za kardinální a ustoupit od její ochrany pouze za situace ohrožení vskutku závažného veřejného zájmu, neboť je věcí státu, aby ve správních řízeních, která vede, nechyboval, a pokud ano, aby zásadně sám nesl následky svých pochybení. Kupř. podle nálezu Ústavního soudu ze dne 9.10.2003 ve věci sp. zn. IV. ÚS 150/01 či podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 22.7.2011 ve věci sp. zn. 7 As 26/2011 musí být podstatou uplatňování veřejné moci kromě jiného také princip dobré víry jednotlivce ve správnost aktů veřejné moci a ochrana dobré víry v nabytá práva konstituovaná akty veřejné moci, přitom princip dobré víry působí bezprostředně v rovině subjektivního práva jako jeho ochrana, v rovině objektivní se pak projevuje jako princip presumpce správnosti aktu veřejné moci.

Právě uvedená východiska, byť plynou z rozhodovací praxe ve věcech nikoli zcela shodných s věcí nyní posuzovanou, se nutně uplatní obecně – a tím spíše pak v nyní posuzované věci konkrétně při presumovaném střetu principu dobré víry jednotlivce (držitele licence) na straně jedné a žalobcem dovozeného závažného veřejného zájmu na „prověření podmínek“, za nichž měla být dobrá víra jednotlivce nastolena, na straně druhé.

Závěr o důvodnosti žaloby by tak měl být podle přesvědčení zdejšího soudu založen výlučně na závažných zjištěních, jimiž by v podstatné míře byla zpochybněna či vyvrácena zjištění žalovaného, jež učinil z obsahu správního spisu a jež se stala základem pro vyhovění žádosti o udělení licence. Ke zrušení rozhodnutí, které žaloba napadá, by tak měl soud přistoupit až v případě takových zjištění, která kupř. vyplynou z důkazů získaných v součinnosti s orgány činnými v trestním řízení, případně z

rozsudků trestních soudů o tom, že byl spáchán trestný čin, a která zásadně zpochybňují pravdivost skutkových podkladů, z nichž vyšel správní orgán, a to za situace, kdy nápravu nemohl sám správní orgán realizovat. Kromě toho by ke zrušení rozhodnutí, které tato žaloba napadá, měl soud přistoupit v případě jiných obdobně významných zjištění indikujících důvodné pochybnosti v tom směru, že toto rozhodnutí vůbec nemělo být vydáno, neboť pro to nebyly splněny zákonem stanovené podmínky, nebo že je jejich splnění zamlženo natolik významně, že zjištění, k nimž soud dospěje, nemohou opravňovat k závěru, že byla dána dobrá víra žadatele o udělení licence ve správnost rozhodnutí o udělení licence.

Žalobce zpochybňuje udělení licence poukazem na vady a nedostatky obsahu a náležitostí skutkových podkladů, které argumentačně dovozuje přímo z těchto skutkových podkladů, jak jsou obsaženy ve správním spise. Zdejší soud tedy důvodnost jednotlivých žalobních bodů posuzoval na základě skutkového stavu převážně zachyceného v listinách obsažených ve správním spisu, které byly podkladem rozhodnutí o udělení licence.

Je třeba předeslat, že předmětem přezkumu je rozhodnutí o udělení licence, tedy rozhodnutí o udělení oprávnění k podnikání, nikoli rozhodnutí opravňující osobu zúčastněnou na řízení uvést energetické zařízení do provozu. Shodně na licenční řízení nahlížel Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 3. 8. 2009 ve věci sp. zn. 8 As 18/2008, zdůraznil přitom, že předmětem licenčního řízení je pouze povolení k podnikatelské činnosti (tam v oblasti plynárenství) a že právo uvést zařízení do provozu a nadále jej provozovat ke konkrétnímu věcnému účelu (tam k úpravě plynu) rozhodnutí žalovaného v řízení meritorně nezakládá. K povolení provozu zařízení (tam plynárenského) byl příslušný správní orgán odlišný od žalovaného. Podle Nejvyššího správního soudu řízení o udělení licence „...není založeno na správním uvážení správního orgánu, který by se mohl pohybovat volně v zákonem vytyčených hranicích. Právní úprava stanoví přesně požadavky, které musí žadatel o licenci splnit; na druhou stranu však nedává správnímu orgánu možnost např. ve veřejném zájmu licenci po splnění zákonných požadavků neudělit. Důvodová zpráva k energetickému zákonu a ostatně sama logika věci nabízí přirovnání licence dle energetického zákona k živnostenskému oprávnění. Specialita této regulace a tedy vynětí z obecné úpravy živností je dána jen strategickým významem energetiky pro chod národního hospodářství a životní úroveň obyvatelstva...Znamená to, že při splnění zákonem stanovených podmínek musí správní orgán licenci udělit, nemá volbu, zda tak učiní či nikoliv...“. To je východisko využitelné i ve vztahu k nyní posuzované věci.

Na základě shora shrnutých výchozích premis se tedy zdejší soud zabýval jednotlivými žalobními body.

Žalobce předně namítal neprokázání technických předpokladů pro udělení licence.

Podle § 5 odst. 3 energetického zákona fyzická nebo právnická osoba, která žádá o udělení licence, musí prokázat, že má finanční a technické předpoklady k zajištění výkonu licencované činnosti. Fyzická nebo právnická osoba žádající o udělení licence je povinna doložit vlastnické nebo užívací právo k energetickému zařízení, které má sloužit k výkonu licencované činnosti. Není-li žadatel o udělení licence vlastníkem energetického zařízení, je povinen doložit i souhlas vlastníka energetického zařízení s jeho použitím k účelům vymezeným tímto zákonem, a to nejméně po dobu, na kterou má být licence udělena. Energetické zařízení musí mít technickou úroveň odpovídající právním předpisům a technickým normám. Finanční předpoklady není povinen prokazovat žadatel o licenci na výrobu elektřiny, pokud bude instalovaný elektrický výkon výroby elektřiny nižší než 200 kW, nebo žadatel o licenci na výrobu tepelné energie, pokud bude instalovaný tepelný výkon zdroje tepelné energie nižší než 1 MW.

Podle § 7 odst. 4 písm. d) energetického zákona se k žádosti o udělení licence připojí doklady prokazující finanční a technické předpoklady.

Podle § 9 písm. a) vyhlášky č. 426/2005 Sb. se u nových energetických zařízení technické předpoklady prokazují územním souhlasem, kolaudačním rozhodnutím, oznámením záměru započít s užíváním stavby stavebnímu úřadu a současně prohlášením žadatele, že stavební úřad užívání stavby nezakázal, nebo kolaudačním souhlasem, a dále dokladem prokazujícím splnění požadavků k zajištění bezpečnosti práce (zpráva o revizi) stanovených zvláštním právním předpisem.

V licenčním řízení je tedy žadatel o licenci povinen doložit splnění technických předpokladů rozhodnutím stavebního úřadu a dokladem prokazujícím zajištění revize energetického zařízení ve vztahu k bezpečnosti práce; jedná se o tzv. povinné důkazy, předkládané spolu se žádostí o udělení licence.

Žalobce konkrétně namítal nesrovnalosti ohledně instalovaného výkonu, který neodpovídal předloženým revizním zprávám. Žadatel požadoval výkon 1,581 MW, ale předložené revizní zprávy M. M. se týkají výkonu nižšího. Žadatel navíc předkládal několik revizních zpráv (konkrétně tři), které se odlišovaly, pokud šlo o typ panelů, přestože dvě z nich byly vyhotoveny téhož dne.

Osoba na řízení zúčastněná předložila soudu čtvrtou zprávu o výchozí revizi provedené dne 4.10.2010, kterou dle jejího tvrzení zaslala emailem 14.12.2010 žalovanému. Tato (nejpozději předložená) zpráva je podle osoby na řízení zúčastněné podkladem pro výkon 1,581 MW.

Ze správního spisu k tomu vyplynulo, že v příloze k žádosti o licenci nazvané „Seznam jednotlivých provozoven“ je uvedeno, že celkový instalovaný výkon provozovny je 1,581 MW (jedná se o údaj napsaný nad příslušnou kolonkou rukou propiskou, a přeškrtnut je původně vytištěný údaj 3,720 MW).

Součástí spisu je zpráva o výchozí revizi elektrického zařízení 023M/2010 MM-RE (Ev. č. 2774/7/99 R-EZ-E2/A) zpracovaná M. M. (revize měla být provedena dne 4.10.2010), v níž je uvedeno, že v 56 řadách na kovových pozinkovaných konstrukcích jsou instalovány sestavy fotovoltaických panelů El.–E6890 (typ SOPRAY SR156P-230P/DC). Předmětem revize je elektroinstalace a napojení rozvodů fotovoltaické elektrárny na volném poli u obce Boskovice. Dále je zde popsáno všech 56 řad s tím, kolik je v každé řadě panelů SOPRAY SR156P-230P/DC o výkonu 230 Wp. Celkem je zde popsáno 6480 panelů o výkonu 230 Wp. Celkový instalovaný výkon elektrárny je po přepočtu panelů podle této revizní zprávy tedy 1,4904 Wp.

Součástí spisu je i další zpráva o výchozí revizi elektrického zařízení 023M_B/2010 MM-RE (Ev. č. 2774/7/99 R-EZ-E2/A) zpracovaná M. M. (revize měla být provedena ve dnech 4.-20.10.2010), v níž je uvedeno, že se FV systém sestává z 6624 fotovoltaických panelů SOPRAY SR156P-240P (724 kusů) a YINGLI YL230 P-32b (900kusů) a YL 240 P-32b (5000 kusů) instalovaných v 56 řadách (v části nazvané „Elektroinstalace FV systému“). V části označené jako „Elektroinstalace – Popis“ je uvedeno, že jsou instalovány sestavy fotovoltaických panelů El-E6624 (typ SOPRAY SR156P-230P a YINGLI YL230-32b a YL 240-32b). Předmětem revize je elektroinstalace a napojení rozvodů fotovoltaické elektrárny na volném poli u obce Boskovice. Dále jsou zde popsány sestavy fotovoltaických panelů s tím, kolik je v každé panelů a o jaké typy panelů se jedná. Jsou zde uvedeny panely YINGLI Solar model YL255P-32b o výkonu 240 Wp, event. 230 Wp, a SOPRAY model SR156-240P o výkonu 240 Wp).

V další předložené zprávě o výchozí revizi elektrického zařízení 023M_C/2010 MM-RE (Ev. č. 2774/7/99 R-EZ-E2/A) zpracované M. M. (provedené ve dnech 4.-20.10.2010) je uvedeno, že se FV systém sestává z 6624 fotovoltaických panelů SOPRAY SR156P-230P instalovaných v 56 řadách. Předmětem revize je elektroinstalace a napojení rozvodů fotovoltaické elektrárny na volném poli u obce Boskovice. Dále jsou zde popsány sestavy fotovoltaických panelů s tím, kolik je v každé panelů SOPRAY SR156P-230P/DC o výkonu 230 Wp.

V předávacím protokolu „Fotovoltaického systému Boskovice o celkovém výkonu cca 2000 kWp“ podepsaném dne 6.11.2010 je uvedeno, že si blíže neurčeného dne objednatel (osoba na řízení zúčastněná) a zhotovitel (T-commercial Group, a. s.) předali následující zařízení: fotovoltaické panely (bez uvedení jejich počtu a typu), rozvaděče VN a NN (bez uvedení počtu a typu), konstrukce HILTI, kabelové vedení, plot do výšky 2 m, příjezdová komunikace, přípojka VN a Helios Power.

Součástí spisu je i reklamační protokol podepsaný I. Č. za T-commercial Group, a. s., podle něhož bylo 8.12.2010 při závěrečné kontrole díla zjištěno, že dodané fotovoltaické panely podle smlouvy o díle neodpovídají původním dodaným „flash-listům“ a některé panely vykazují drobná poškození. Tuto reklamaci společnost T-commercial Group, a. s. uznává a 6260 kusů panelů „ihned zadali demontovat a odvést dodavateli“. Je zde rovněž uvedeno, že výměna panelů bude provedena nejpozději do 15.12.2010.

V dodatku ke smlouvě o dílo uzavřeném dne 8.12.2010 bylo uvedeno, že dle smlouvy o dílo mělo být dodáno 6624 kusů panelů o výkonu 230 Wp. Po montáži však bylo zjištěno, že dodané panely neodpovídají dodaným „flash-testům“ u 4260 panelů. Dále bylo zjištěno, že některé panely jsou poškozené. Vzhledem k tomu reklamuje osoba na řízení zúčastněná 4260 panelů. Pokud se společnosti T-commercial Group, a. s. nepodaří dodat panely o výkonu 230 Wp v počtu 4260 do 15.12.2010, pokusí se osoba na řízení zúčastněná zajistit dodávku panelů „vlastní péčí“.

Ze smlouvy kupní ze dne 27.12.2010 plyne, že osoba na řízení zúčastněná koupila od společnosti STAVSTEEL s. r. o. 4260 fotovoltaických panelů o celkovém nominálním výkonu 979 800 Wp. Bude se jednat o panely typu J&L 230 Wp Polly a budou dodány od 29.12.2010 do 30.12.2010.

V řízení před soudem předložila osoba na řízení zúčastněná další zprávu o výchozí revizi elektrického zařízení 023M/2010 MM-RE (Ev. č. 2774/7/99 R-EZ-E2/A) zpracovanou M. M. (která byla provedena dne 4.10.2010), v níž je uvedeno, že se FV systém sestává z 6624 fotovoltaických panelů SOPRAY SR156P-230P instalovaných v 56 řadách (v části zprávy nazvané „Elektroinstalace FV systému“). V části označené „Elektroinstalace – Popis“ je pak uvedeno, že jsou instalovány sestavy fotovoltaických panelů El-E6624 (typ SOPRAY SR156P-230P a YINGLI YL230 P-32b a YL 240 P-32b). Předmětem revize je elektroinstalace a napojení rozvodů fotovoltaické elektrárny na volném poli u obce Boskovice. Dále jsou zde popsány sestavy fotovoltaických panelů s tím, kolik je v každé sestavě panelů a o jaké typy panelů se jedná (jsou zde uvedeny panely YINGLI Solar model YL255P-32b o výkonu 240 Wp, event. 230 Wp, a SOPRAY model SR156P-240P o výkonu 240 Wp). Celkový instalovaný výkon elektrárny podle této revizní zprávy je 1,581 MWp. Tato zpráva se ve správním spisu nenachází.

K této zprávě předložila osoba na řízení zúčastněná též výtisk emailové zprávy ze dne 14.12.2010 s předmětem „Doplnění 2 AKAM-BOSKO“, v níž I. Č. z adresy X sděluje Ing. J. K. na adresu X, že posílá poslední soubor s revizí dle skutečného stavu. Počet panelů je 6624 kusů a násobek všech výkonů jen velmi málo přesahuje 1,58 MW. Následně J. K. sdělil I. Č., že „teď už je vše v pořádku“.

Z úředního záznamu o podaném vysvětlení vyplynulo, že M. M. dne 5.3.2015 mj. uvedl, že se mu předložená revizní zpráva označená jako 4.-20.10. nelíbí, neboť

nikdy netiskne revizní zprávu s číslem strany a dole uprostřed jsou uvedena čísla stran. Navíc první strana je stejná, ale od druhé strany je písmo i vše zmenšené.

Z uvedeného vyplynulo, že osoba na řízení zúčastněná předložila celkem čtyři výchozí zprávy o revizi vztahující se k těmto zařízením. Všechny revizní zprávy vyhotovil jeden revizní technik a všechny jsou označeny shodným evidenčním číslem. Dvě revizní zprávy jsou datovány 4.10.2010, kdy měla být revize provedena, a mají totožné označení (023M/2010 MM-RE, Ev. č. 2774/7/99 R-EZ-E2/A). Jejich obsah je však odlišný.

Revizní zpráva předložená nejprve (tzv. první revizní zpráva) uvádí, že v 56 řadách na kovových pozinkovaných konstrukcích jsou instalovány sestavy fotovoltaických panelů EL-E6890 (typ SOPRAY SR156P-230P/DC) o výkonu 230 Wp. Přestože tato zpráva v úvodu deklaruje bezpečnost elektrárny o výkonu 1,58 MW, celkový instalovaný výkon je po přepočtu panelů 1,4904 Wp.

Revizní zpráva předložená zdejšímu soudu a dle tvrzení osoby na řízení zúčastněné zaslaná emailem žalovanému 14.12.2010 (tzv. čtvrtá revizní zpráva) uvádí, že se FV systém sestává z 6624 fotovoltaických panelů SOPRAY SR156P-230P instalovaných v 56 řadách (v části zprávy nazvané „Elektroinstalace FV systému“). V části označené „Elektroinstalace – Popis“ je pak uvedeno, že jsou instalovány sestavy fotovoltaických panelů EL-E6624 (typ SOPRAY SR156P-230P a YINGLI YL230 P-32b a YL 240 P-32b). Dále jsou zde popsány sestavy fotovoltaických panelů s tím, kolik je v každé paneli a o jaké typy panelů se jedná (jsou zde uvedeny panely YINGLI Solar model YL255P-32b o výkonu 240 Wp, event. 230 Wp, a SOPRAY model SR156P-240P o výkonu 240 Wp). Celkový instalovaný výkon elektrárny podle této revizní zprávy je 1,581 MWp (a to i po přepočtu panelů).

Z uvedeného plyne, že obě popsané zprávy o revizi provedené téhož dne (4.10.2010) a označené stejným číslem uvádí o typu a počtu osazených fotovoltaických panelů zcela odlišné údaje. Zatímco první revizní zpráva hovoří o tom, že zařízení je osazeno panely o výkonu 230 Wp typu SOPRAY a počtu 6480, čtvrtá revizní zpráva uvádí, že je zařízení osazeno panely o výkonu 240 a 230 Wp typu SOPRAY a YINGLI a celkovém počtu 6624 kusů. Odlišný je pak v obou zprávách i celkový instalovaný výkon elektrárny. Již z právě uvedeného je zřejmé, že takové revizní zprávy nemohou být považovány za hodnověrné. Popisují-li obě revizní zprávy totéž zařízení k těmto datům, kdy měla být provedena prohlídka, takovým způsobem, že o osazených panelech a celkovém instalovaném výkonu uvádí odlišné informace, jedná se o revizní zprávy nevěrohodné, které nemohou prokazovat splnění technických předpokladů.

To samé je pak třeba uvést i ke zbývajícím předloženým revizním zprávám (k tzv. revizní zprávě druhé 023M_B/2010 MM-RE a revizní zprávě třetí 023M_C/2010 MM-RE), které měly být zpracovány po revizi provedené ve dnech 4.-20.10.2010. Obě

tyto zprávy totiž ve vztahu k osazeným panelům uvádějí odlišné informace, pokud jde o typy těchto panelů. Zatímco druhá revizní zpráva (023M_B/2010 MM-RE) uvádí, že se systém sestává z 6624 fotovoltaických panelů SOPRAY SR156P-240P (724 kusů) a YINGLI YL230 P-32b (900kusů) a YL 240 P-32b (5000 kusů), třetí předložená revizní zpráva (023M_C/2010 MM-RE) uvádí, že se systém sestává z 6624 fotovoltaických panelů SOPRAY SR156P-230P.

Navíc nelze nevidět, že revizní zprávy jsou v otázce panelů i vnitřně rozporné, jak správně uvádí žalobce.

Revizní zpráva čtvrtá totiž uvádí v části nazvané „Elektroinstalace FV systému“, že se FV systém sestává z 6624 fotovoltaických panelů SOPRAY SR156P-230P a v části označené „Elektroinstalace – Popis“ je pak uvedeno, že jsou instalovány sestavy fotovoltaických panelů typ SOPRAY SR156P-230P a YINGLI YL230 P-32b a YL 240 P-32b. V popisech jednotlivých sestav jsou pak panely typu YINGLI označeny jako model YL255P-32b (nikoli jako YINGLI YL230 P-32b a YL 240 P-32b).

Obdobný rozpor je i ve druhé revizní zprávě, která v části nazvané „Elektroinstalace FV systému“ uvádí, že se FV systém sestává z 6624 fotovoltaických panelů SOPRAY SR156P-240P (724 kusů) a YINGLI YL230 P-32b (900kusů) a YL 240 P-32b (5000 kusů) a v části označené jako „Elektroinstalace – Popis“ je uvedeno, že jsou instalovány sestavy fotovoltaických panelů El-E6624 (typ SOPRAY SR156P-230P a YINGLI YL230-32b a YL 240-32. V popisech jednotlivých sestav jsou pak panely typu YINGLI označeny jako model YL255P-32b.

Právě uvedený nesoulad ve zmíněných revizních zprávách, který osoba na řízení zúčastněná neobjasnila (vysvětlení o administrativním postupu a odpovědnosti revizního technika považuje zdejší soud za zcela nedostatečné), nasvědčuje podle soudu tomu, že všechny revizní zprávy nebyly vyhotoveny po prohlídce elektrárny, nýbrž „od stolu“. Tím fakticky stav revidovaného zařízení nemohla dokládat. Soud je přitom toho názoru, že revizní technik musí při zpracování revizní zprávy elektrárnu prohlédnout. Není sice povinen revidovat fotovoltaické panely jako hotové výrobky, ale nepochybně musí kontrolovat příslušná zapojení panelů a též to, zda počty a výkon panelů v elektrárně odpovídají údajům uvedeným v projektové dokumentaci (pokud z projektové dokumentace vychází). Revizní zpráva je totiž jediným dokladem (vedle samotné žádosti o licenci, resp. její přílohy – seznamu provozoven), z něhož se podává výkon elektrárny. Je tedy nezbytné, aby revizní technik, který ve zprávě shledává bezpečnost elektrárny a tuto zevrubně popisuje, elektrárnu na místě viděl a zkontroloval mj. i to, zda je osazena panely a jakými. Pokud revizní technik převezme údaje o počtu panelů a jejich výkonu z projektové dokumentace (či jiné listiny předložené mu žadatelem o licenci), aniž by na místě ověřil, že je elektrárna skutečně osazena těmi panely, které jsou v dokumentaci uvedeny, nepostupuje správně. Taková

revizní zpráva pak nemá žádnou vypovídací hodnotu o stavu elektrárny. Navíc se vypovídací hodnota každé ze zpráv snižuje jejich postupným vydáváním při obsahových odlišnostech.

Vzhledem k uvedenému existují výrazné pochybnosti o stavu (resp. dokončenosti elektrárny) v době revizní prohlídky. Pokud by totiž elektrárna byla v době zpracování revizních zpráv osazena panely, jistě by žadateli o licenci nic nebránilo předložit reviznímu technikovi seznam panelů, které již fakticky byly namontovány. To však neučinil a nechal revizního technika při zpracování revizních zpráv zřejmě vycházet z údajů o panelech neaktuálních.

Závěr o nezbytnosti osazení fotovoltaické elektrárny panely při provádění výchozí revize přitom jednoznačně plyne i z vyjádření Českého vysokého učení technického zpracovaného dne 8.7.2013 prof. Ing. V. B., CSc. a Ing. P. H., Ph.D., které předložil žalobce a jehož se v případě možnosti zpracování více revizních zpráv dovolává i osoba na řízení zúčastněná. Zde je v odpovědi na otázku č. 2 uvedeno, že *„samotné fotovoltaické panely nepodléhají revizi v přímém slova smyslu (...) Revizi ale podléhá způsob zapojení FV panelů do obvodu elektrárny. Revizi je možno provést pouze na část fotovoltaické elektrárny, tedy i na výrobu bez zapojených panelů, ale v takovém případě revize neosvědčuje fotovoltaickou elektrárnu jako celek (...)“*. Rovněž v odpovědi na otázku č. 16 je zdůrazněno, že před zpracováním revizní zprávy *„musí být stavebně dokončeny veškeré součásti stavby, které přímo souvisí s elektrickou bezpečností zařízení (...) Obecně lze tolerovat pouze nedokončení těch částí stavby, které přímo či nepřímo nesouvisí s elektrickou částí fotovoltaické elektrárny, tedy např. osetí ploch, parkové a některé terénní úpravy. (...) V případě fotovoltaických panelů je nutné doložit zapojení všech panelů jak do elektrického obvodu (...), tak doložit funkčnost ochranného pospojování kovových částí modulů (...) bez finálně instalovaných fotovoltaických panelů nelze určitě dokončit část revize týkající se stejnosměrné části fotovoltaické elektrárny“*. Právě uvedené odborné vyjádření tedy zcela koresponduje s názorem soudu.

V daném případě rozdílné údaje o panelech v jinak shodných revizních zprávách, které měly být vyhotoveny na základě téže prohlídky, resp. prohlídek elektrárny, nasvědčují tomu, že první revizní zpráva, která byla zpracována „od stolu“ byla následně rovněž „od stolu“ přepracovávána podle pokynů žadatele o licenci tak, aby údaje o panelech (jejich počtu a výkonu) korespondovaly se žádostí o licenci a žadatel tak licenci mohl získat. Jestli revizní zprávy přepracovával revizní technik nebo „někdo jiný“, čemuž může nasvědčovat vyjádření revizního technika při podání vysvětlení dne 5.3.2015, je v daném případě nepodstatné.

Soud má tedy z provedeného dokazování za to, že předložené revizní zprávy jsou pro svoji rozpornost nevěrohodné a nemohou být podkladem rozhodnutí o udělení licence, neboť neprokazují technické předpoklady pro udělení licence.

Za situace, kdy soud shledal, že revizní zprávy nebyly způsobilým podkladem pro prokázání technických předpokladů, nebylo již třeba, aby se dále zabýval tím, zda se týkaly všech potřebných částí elektrárny či nikoli.

Vzhledem k uvedenému nebylo ani třeba, aby se soud věnoval tomu, zda v době rozhodování žalovaného o udělení licence (15.12.2010) nebyla elektrárna dokončena či zda byly toliko po řádném dokončení a kolaudaci elektrárny (k čemuž mělo dojít 8.12.2010) vyměňovány panely z důvodu reklamace. Nebylo-li totiž shledáno splnění technických předpokladů, neboť žalobce nepředložil řádnou revizní zprávu, nemůže udělená licence obstát. Vzhledem k tomu nebylo třeba provádět výslech I. Č. z T-commercial group a. s.

To samé je pak třeba uvést i ve vztahu k pozdě opatřeným výpisům z evidence rejstříku trestů. Důvodnost či nedůvodnost těchto námitek, by nemohla jakkoli změnit závěr o nezbytnosti zrušení napadeného rozhodnutí.

Žalobce dále namítal rozpor v označení pozemků, na nichž se energetické zařízení nachází.

Ze spisu k tomu vyplynulo, že v licenci byla provozovna vymezena na pozemcích v k. ú. Boskovice p.č. 3149/1,27,28,29,30,31,32,33, 3151/3, 3152/3, 3153/1, 3174/30, 3183/27, 28,29,30,31,32,33,34, 3183/35.

V žádosti o udělení licence bylo uvedeno, že se provozovna nachází v k.ú. Boskovice na pozemku p.č. 3153/1. V plánu, který byl k žádosti přiložen je pak „obvod dotčených pozemků“ označen pozemky p.č. 3149/1,27,28,29,30,31,32,33, 3151/3, 3152/3, 3153/1, 3174/30, 3183/27, 28,29,30,31,32,33,34, a 3183/26 i 3183/35.

V kolaudačním souhlasu ze dne 8.12.2010 je elektrárna vymezena jako „Fotovoltaická elektrárna 1,58 MW“ na pozemcích k.ú. Boskovice p.č. 3149/1,27,28,29,30,31,32,33, 3151/3, 3152/3, 3153/1, 3174/30, 3183/27,28,29,30, 31,32,33,34, 3183/26.

Z uvedeného plyne, že v kolaudačním souhlasu není uveden pozemek p.č. 3183/35. V licenci tento pozemek uveden je, ale chybí v ní pozemek p.č. 3183/26, který se nachází jak v žádosti o udělení licence tak v kolaudačním rozhodnutí.

Byť lze s osobou na řízení zúčastněnou souhlasit v tom, že se oba sporné pozemky (p.č. 3183/26 i 3183/35) se nachází na samém okraji plochy pro stavbu elektrárny, navíc na nich fotovoltaické panely nestojí, je zřejmé, že v případě pozemku p.č. 3183/26, kterým žalovaný elektrárnu v rozhodnutí o udělení licence neidentifikoval, přestože tak žadatel v žádosti, resp. v příloze žádosti, požadoval, pochybil. Vzhledem k tomu, že je rozhodnutí o udělení licence rušeno ze shora uvedeného důvodu, nemusí se již soud zabývat tím, zda by toto pochybení bylo samo o

osobě důvodem pro zrušení rozhodnutí o udělení licence či nikoli, ale postačí, že žalovaného zaváže k tomu, aby popsany nedostatky v novém rozhodnutí odstranil. Stejně tak bude na žalovaném, aby v novém řízení odstranil nejasnost týkající se pozemku p.č. 3183/35, který absentuje v kolaudačním souhlasu.

VI. Závěr

Ze shora uvedeného plyne, že pro rozhodnutí o udělení licence nebyly splněny veškeré předpoklady, neboť předložené revizní zprávy nebyly způsobilé technické předpoklady prokázat. Zároveň se jednalo o vadu, kterou nebylo lze odstranit při řízení u zdejšího soudu – neexistuje totiž způsob, jakým by osoba na řízení zúčastněná mohla zpětně prokázat splnění technických předpokladů (předložení řádné revizní zprávy) ke dni vydání napadeného rozhodnutí. Soud je přitom toho názoru, že s ohledem na flagrantní rozpory v předkládaných revizních zprávách, nemohla být v dobré víře ve správnost a zákonnost rozhodnutí o udělení licence ani osoba zúčastněná na řízení.

Vzhledem k tomu soud dospěl k závěru, že v licenčním řízení nebyly prokázány technické předpoklady pro udělení licence a proto napadené rozhodnutí zrušil podle § 78 odst. 1 s.ř.s. a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení podle § 78 odst. 4 s.ř.s. V něm je žalovaný vázán právním názorem zdejšího soudu vysloveným v tomto rozhodnutí (§ 78 odst. 5 s.ř.s.).

VII. Náklady řízení

O nákladech řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s.ř.s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalovaný nebyl ve věci úspěšný, a proto mu právo na náhradu nákladů řízení proti žalobci nenáleží (a z obsahu spisu neplyne, že by mu nějaké náklady nad rámec jeho úřední činnosti vznikly); to náleží žalobci, na něhož zdejší soud hledí jako na procesně úspěšného. Tomu však žádné náklady vynaložené nad rámec jeho běžné úřední činnosti podle obsahu soudního spisu nevznikly, a proto bylo rozhodnuto, že se žalobci náhrada žádných nákladů řízení nepřiznává.

Ve vztahu k osobě zúčastněné na řízení pak soud rozhodl tak, že nemá právo na náhradu nákladů řízení o žalobě. Osoba zúčastněná na řízení má právo na náhradu pouze těch nákladů, které jí vznikly v souvislosti s plněním povinnosti, kterou jí soud uložil; případně jí soud může z důvodů zvláštního zřetele hodných na návrh přiznat i náhradu dalších nákladů řízení (§ 60 odst. 5 s.ř.s.). V daném případě však žádná z těchto zákonem předvídaných situací nenastala, a to ani s přihlédnutím k tomu, že na osobu zúčastněnou na řízení fakticky přešlo břemeno spočívající v obhajobě rozhodnutí žalovaného. Úspěšnost osoby zúčastněné na řízení však v tomto ohledu dovozovat nelze.

P o u ě n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 21.května 2015

Za správnost vyhotovení:
Romana Lipovská

David Raus, v.r.
předseda senátu